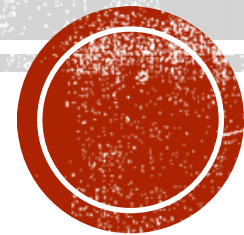

Příběhy našich sousedů

Městská knihovna Chrudim

Náš Tým

- ❖ Anna Dítětová
  - ❖ Natálie Endlová
  - ❖ Soňa Lichtenbergová
  - ❖ Žákyně 9.třídy ZŠ Dr. Peška Chrudim
-
- ❖ Bc. Iveta Novotná
  - ❖ Knihovnice Městská knihovna Chrudim

Setkání s pamětnicí

Paní

Jitka Měšťanová

Setkání v knihovně

- S paní Jitkou Měšťanovou jsme se setkaly 28. března 2018 v Městské knihovně Chrudim.
- Paní Jitka byla po celý svůj život aktivní členka OV ČSBS Chrudim.
- 20.6.2010 získala Stříbrný pamětní odznak Památníku Lidice za spolupráci.
- Na setkání nám vyprávěla příběh svého bratra Jaromíra Pochobradského, který byl členem protifašistického odboje na Chrudimsku.
- Shodou okolností paní Měšťanová učila na naší škole, byla třídní učitelkou naší paní učitelky a dokonce i mé maminky (Natálie).

Jaromír Pochobradský

- ❖ Narodil se 27.7. 1921
- ❖ Jeho otec byl ruským legionářem
- ❖ Měl dvě sestry
- ❖ Rodina žila na Vlčí Hoře (místní část Chrudimi)

VYHLÁŠKA!

Poněvadž byly v posledních dnech

v Chrudimi

zjištěny ve větším množství nápisy a nálepky, které ukazují na nepřátelskou propagandu rozhlasem, budou **odebrány v městě Chrudimi obyvatelstvu všechny radiové přístroje.**

Pardubice, 13. října 1941.

Geheime Staatspolizei

Staatspolizeileitstelle Prag

Aussendienststelle Pardubitz

gez. Clages.

**Jaromírovi
neřekl nikdo
jiný než
Mirku**

Od začátku války se
zapojil

do protifašistického
odboje v Chrudimi.

**Náš příběh
začíná na jaře
v roce 1944
v Chrudimi**

2. června 1944

- ❖ Gestapo zatýká Mirka doma, i přes jeho snahu jim utéct.
- ❖ Odváží ho na četnickou stanici v Chrudimi.
- ❖ Tam je Mirek krutě vyslýchán, věděl, co ho čeká, a bál se. Nikoliv mučení samotného, ale toho, že nevydrží a gestapákům prozradí ostatní odbojáře.
- ❖ Zmlácený Mirek nic neřekl, ctil zákon odboje, nikdo nesmí nic prozradit a to i za cenu vlastní smrti.
- ❖ Skončený výslech, tedy spíše pokus o něj, považovali za pouhou předeheru tomu, co chtěli rozehrát na jejich služebně v Pardubicích, kam měli v plánu Mirka převést.

Pokus o útěk

- ❖ Spoutali ho na ruku, nohy však musel mít volné.
- ❖ Ve druhém poschodí, odkud ho odváděli, se gestapákům vytrhl a skočil dolů na kamennou dlažbu.
- ❖ Pádem se nezabil, přesto byla poraněna páteř a kyčelní kloub.
- ❖ Paradoxně mu zřejmě zachránil život jeden z gestapáků, který ho zachytil za bundu, ale knoflíky povolily.

Pardubická nemocnice

- ❖ Okamžitě byl povolán MUDr. Dvořák, který nekompromisně trval na převozu do nemocnice.
- ❖ V nemocnici pan primář Snopek ihned poznal, koho mu přivezli.
- ❖ Všichni se snažili udržet tam Mirka co nejdéle.
- ❖ Mirkův stav se natolik zlepšil, že začal na posteli cvičit, ale gestapákům líčili, jak těžká zranění má.
- ❖ Zraněná páteř a kyčle se trochu zhojily. Začal pomýšlet na útěk.

24. srpna 1944

- ❖ V pravé poledne přiletěl nad Pardubice bombardovací svaz letadel, cílem byla Fantova továrna. Některé bomby padly i mimo cíl.
- ❖ V nemocnici nastal chaos, byli mrtví i zranění. Když do 23. hodiny k Mirkovi do pokoje nepřišli, ani jídlo mu nepřinesli, využil situace.
- ❖ Vysadil horní větrací okno, mříže at' poslouží ještě někomu jinému. V rukách měl sílu a tak se vyhoupl na vrchní částí okna a utekl. Ozvala se zranění a měl na vybranou: buď teď, nebo nikdy!
- ❖ Rozběhl se směrem k Mikulovicím, dvakrát mu byl i mikulovický kostelík opěrným bodem.

Úkryt

- Bos v bílých v trenýrkách doběhl ve 3 hodiny ráno do Vlčnova, kde se skryl u rodiny Kudláčkových. Ošetřili ho, nasýtili a uložili na půdu do sena.
- Ve večerních hodinách ho převezli na kole do Miřetic do rodiny Burešových.
- Z tohoto úkrytu odešel na podzim za svými kamarády do lesů. Skrýval se až do konce války střídavě ve spolehlivých rodinách a lesních úkrytech.

Co se mezitím dělo v nemocnici?

- ❖ Jeho zmizení nahlásili až druhý den 25. srpna před polednem. Zdůvodnili to množstvím zraněných.
- ❖ Gestapáci obstoupili jeho rodnou chalupu, a když ho nenašli, nechali ji hlídat celý týden vždy jedním strážníkem a jedním četníkem.
- ❖ Mirkově matce řekli: „Kdyby přišel domů a Vy jste to neohlásili, tak Vás všechny postřelíme.“
- ❖ I po tomto týdnu je stále někdo sledoval. Přesto Mirek doma strávil Vánoce, podruhé přijel na kole v únoru, potřetí 4. května, den před pražským povstáním.
- ❖ Gestapáci na něj vypsali peněžitou odměnu. Jeho mlčení a útěk jim znemožnil další zatýkání v jejich odbojové skupině.

Návrat otce

- ❖ 17. května se vrátil tatínek a rodina byla zase pohromadě. Zase mohli žít a budovat demokracii ve svobodné Československé republice, škoda jen, že to štěstí trvalo do února 1948. Pak přišla nová totalita, která trvala dalších 41 let.
- ❖ „Poučme se z minulosti, budujme a chraňme demokracii i svobodu!“
-paní Jitka Měšťanová-

Další události v Mirkově životě

- Stal se příslušníkem partyzánské brigády Jana Koziny, kde zůstal do konce války.
- V roce 1947 se zúčastnil bojové akce proti banderovcům.
- Později se přestěhoval do Dobrušky, kde s manželkou vychovali dceru a syna a pracoval v opočenské mlékárně.
- V roce 1968 se postavil proti sovětské okupaci a jako protest vrátil sovětskou medaili *Za vítězství nad Německem*.
- Roku 1969 byl označen za revolucionáře, vyloučen z KSČ a propuštěn ze zaměstnání

Lidé stateční a ti druzí.

- Jeho osudy zpracoval spisovatel František Tópek v románu Lidé stateční a ti druzí.
- Tento román je psán s náležitou dávkou fantazie. Do oblasti smyšlenek patří i údajný Mirkův rozhovor s jeptiškou, který jsme použili v nahrávce jako ukázkou.
- Mirkův útěk z nemocnice tedy nebyl dílem promyšlené ilegální akce, ale docela prosté náhody, která kolikrát ovlivňuje lidské životy.

Ukázka z knihy Lidé stateční a ti druzí

„Rychle vezměte si šaty a prchněte!...Zmizte, a až všechno skončí a bude po válce, přijďte na kus at' už jste venku!“

František Topek v románu Lidé stateční a ti druzí.

Statečnost

- ❖ Statečnost lidí se neměří jediným okamžikem, ale celoživotní postojem.
- ❖ Ten Mirkův byl vždy poctivý a upřímný. Byl plný lásky, ale také smyslu pro právo a spravedlnost. Byl naplněn touhou po svobodném životě člověka ve svobodné společnosti.
- ❖ A stejně jako ve válce i po roce 1968 si raději zvolil nelehkou cestu, přestože nejednou nabízeli tu snadnější.
- ❖ Statečný člověk Mirek Pochobradský zemřel v opočenské nemocnici 2. června 1977 v necelých šestapadesáti letech.

Poděkování

- ❖ Tímto je Mirkův příběh u konce, avšak ne úplně, protože stejně tak, jako osudy mnoha jiných mužů či žen se trvale zapsaly do paměti kraje v němž žili, zapsal se do svého kraje i on a v jeho případě bychom mohli říci, že jeho písmo je zlaté.
- ❖ Jeho životní postoje patří k těm, na které bychom neměli zapomínat. Přece jen minulost už nezměníme, ale můžeme se z ní poučit, avšak budoucnost je v rukou nás všech.
- ❖ Chtěli bychom moc poděkovat paní Měšťanové za její čas a za to, že s námi příběh svého bratra znovu prožila a Mirkovi za jeho obdivuhodnou statečnost a vlastně i osobnost.

